ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24—94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43—23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ
21
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1965
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ Κ'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 6152

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΑΙΤΗΜΑ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΟΣ

Εἰς στάδιον ἀποφασιστικοῦ ἀγῶνος εἰσῆλθεν ἡ ΕΡΕ. Δὲν ἀντιγράφει τὰς μεθόδους τοῦ Κέντρου. Δὲν ζητεῖ τὴν Ἐξουσίαν. Ζητεῖ τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς Ἐξουσίας ἀπὸ τὴν κανιβαλικὴν ἐπιδρομὴν τῶν πολιτικῶν τυχαρπάστων. Ζητεῖ τὴν ἀνακοπὴν τῆς συμφορᾶς, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουν ὁδηγήσει, ὑπὸ μορφὴν ἐκθεμελιωτικῆς χαλαζοθυέλλης, τὸ τυφλὸν μῖσος καὶ ἡ ἐπιπολαιότης, ποὺ διευθύνουν αὐτοῦ τοῦ Λαοῦ τὰς τύχας. Ζητεῖ τὴν λύτρωσιν τῆς χώρας ἀπὸ τὴν φοβερὰν λαβίδα τοῦ κομμουνισμοῦ. Ἀπὸ τὸν ἀποπνικτικὸν κλοιόν, μέσα εἰς τὸν ὁποῖον ἡ μοιραία Κυβέρνησις κατέστη πλέον ἀνίκανος νὰ κρίνῃ μὲ ἀθόλωτον σκέψιν, ἀνίκανος νὰ διοικῇ, ἀνίκανος νὰ προβλέπῃ καὶ νὰ ἐφαρμόζῃ. Ζητεῖ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἠθικῆς τάξεως, ὡς βάσεως τῆς ὁμαλῆς πολιτικῆς λειτουργίας. Ζητεῖ τὴν ἐπαναφορὰν τῆς σοβαρότητος, ἡ ὁποία ἔχει ὑποκατασταθῆ ὑπὸ ἀπιστεύτως κλαυσιγελικὰς συγχωνεύσεις ἀνεπαρκείας καὶ πείσματος. Ζητεῖ τὴν ἐπάνοδον τοῦ αἰσθήματος τῆς ἀσφαλείας εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν δημοσίαν ζωήν, μὲ ὅλας τὰς συνδέσεις της πρὸς τὸ κατηγορητήριον τῆς ΕΡΕ διὰ τὴν δραστηριότητα τοῦ κομμουνισμοῦ.

Εἶναι, βεβαίως, περιττὸν νὰ παρατηρηθῇ, ὅτι αἱ ἐλπίδες τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ εἶναι μάταιαι, διότι τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν τῆς συγκεντρώσεως τῆς πλατείας τοῦ Κλαυθμῶνος ἦτο ἀκριβῶς ἡ διαφώτισις τοῦ λαοῦ, ὅτι ἡ Ἕνωσις Κέντρου συνεμάχησε μὲ τὴν Ἄκραν Ἀριστεράν, διὰ νὰ ὁδηγήσῃ τὴν χώραν εἰς τὸν κρημνόν.

Αἱ λαϊκαὶ ἀνησυχίαι, παρατηρεῖται, πηγάζουν ἀκριβῶς ἀπὸ τὴν οὐσίαν τῆς ἐπερωτήσεως τῆς ΕΡΕ καὶ αἱ ζητωκραυγαὶ καὶ τὰ χειροκροτήματα τοῦ πλήθους τῆς πλατείας Καλυθμῶνος ἐπικυροῦν τὸν ἀναληφθέντα ὑπὸ τῆς ΕΡΕ ἀγῶνα διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος. Ἄλλως τε, κατὰ τὴν συγκέντρωσιν ὁ ἡγέτης τῆς ΕΡΕ κ. Κανελλόπουλος ὑπεγράμμισε τὰ ἐθνικῶς ὀλέθρια ἀποτελέσματα τῆς μέχρι τοῦδε τακτικῆς τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑνώσεως Κέντρου.

Ἤδη τὸ ἐπιτακτικὸν αἴτημα τοῦ ἀγῶνος τοῦ λαοῦ ἐτέθη. Ἐζήτησε τὴν ἀπομάκρυνσιν τῆς Κυβερνήσεως Παπανδρέου ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν. Ἐκ τούτου, βέβαια, δὲν ἀναμένεται ὅτι ὁ κ. Παπανδρέου θὰ προβῇ εἰς τοιαύτην χειρονομίαν, οὔτε ἀκόμη ὅτι θὰ στέρξῃ πρὸς ἐκλογάς. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ὁ ἀγὼν τῆς ΕΡΕ θὰ συνεχισθῇ δριμύτερος.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἀντιθέτως πρὸς τὴν κυβερνητικὴν σύγχυσιν, ἡ ἀξιωματικὴ Ἀντιπολίτευσις θεωρεῖ ὅτι ἡ ἐκδήλωσις τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς καὶ ἡ διαπιστωθεῖσα κατ' αὐτὴν πρόθεσις τοῦ λαοῦ, ὅπως ἀποδυθῇ εἰς τὸν ὕστατον ἱερὸν ἀγῶνα, δὲν εἶναι δυνατὸν τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τοῦ τόπου. Αὐτὴ εἶναι ἡ σαφὴς καὶ κατηγορηματικὴ ἐπιταγὴ τῆς ἱστορικῆς περιστάσεως. Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ αὐστηρὰ ἐντολὴ τῶν μυριάδων λαοῦ, ὁ ὁποῖος, μέσα εἰς ἀποθεωτικὴν ἐκδήλωσιν ἐθνικῆς ὑπερηφανείας καὶ ἐθνικῆς εὐθύνης, διετράνωσε τὴν ἀπόφασίν του νὰ προμαχήσῃ τῶν συμφερόντων τῆς Πατρίδος. Τὴν ἀπόφασίν του νὰ παλαίσῃ διὰ τὴν ἀληθῆ Δημοκρατίαν. Τὴν ἀπόφασίν του νὰ ἀντιπαραταχθῇ εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῶν ἐλευθεριῶν. Ναί, πρὸς τοὺς ἐχθροὺς τῶν ἐλευθεριῶν, οἱ ὁποῖοι, ἐν ὀνόματί των, τὰς ἀφοπλίζουν μὲ ἀκάθεκτον μωρίαν καὶ τὰς παραδίδουν, χωρίς, βεβαίως, καὶ αὐτοῦ τὴν ἐπίγνωσιν, εἰς τὴν διάθεσιν τῶν δημίων των.

Νὰ φύγῃ ἡ Κυβέρνησις τοῦ ψεύδους, τῆς συκοφαντίας, τῆς ἀπάτης. Νὰ φύγῃ ἡ Κυβέρνησις, πού, λόγῳ καὶ ἔργῳ, διδάσκει τὸν ἀρριβισμὸν καὶ τὴν τυχοδιωκτικὴν ἐπιβολὴν τῶν ἀσημοτήτων. Εἶναι ἡ μόνη ὑπηρεσία, τὴν ὁποίαν ἡ Ἕνωσις Κέντρου εἰμπορεῖ νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν τόπον. Ὅλα τὰ ἄλλα ἠχοῦν πλέον ὡς ἀνατριχιαστικοὶ κρωγμοί, ὡς προμηνύματα καταιγίδος, ὡς διαμηνύσεις ἀνατρεπτικοῦ δαρμοῦ ὅλων ἐκείνων τῶν δεδομένων, τὰ ὁποῖα συγκροτοῦν τὴν ἔννοια τῆς Εὐνομίας, τῆς Προόδου, τῆς Δημιουργίας. Καί, πανθομολογουμένως, δὲν ὑπάρχει τομεύς, εἰς τὸν ὁποῖον οἱ ἀντίκτυποι νὰ μὴ εἶναι τώρα αἰσθητοί. Ἀπὸ τῆς Παιδείας, ποὺ ἀποτελεῖ τὴν θεμελιώδη ἐγγύησιν τῆς ἐθνικῆς συνεχείας, μέχρι τῆς Ἐργασίας, ἡ ὁποία δίδει τὴν κλείδα τῆς κοινωνικῆς ἰσορροπίας καὶ ὁμαλότητος, ὁ τραγικὸς ρόλος τῆς Κυβερνήσεως εἶναι φανερός. Ἔχουν ἀνοίξῃ διάπλατοι αἱ θύραι διὰ τὸν κομματισμόν, ποὺ γιγαντοῦται· διὰ τὸν φατριασμόν, ποὺ εὐρύνεται· διὰ τὸν ἐτσιθελισμόν, ποὺ γίνεται νόμος. Καὶ τὸ χειρότερον: Διὰ τὸν κομμουνισμόν, ποὺ μὲ μεθοδικότητα Μεφιστοφελικὴν προωθεῖ τὸ σχέδιον τῆς ἀναρχίας κατὰ στάδια καὶ εἰς φάσεις πλήρους φαρισαϊσμοῦ, ἀνηλεοῦς καταδημαγωγήσεως, ἀσυγκρατήτου παγιδευτικῆς τεχνοτροπίας. Ἂς μὴ πλανώμεθα: Ὁ κίνδυνος εἶναι μέγας. Καὶ ἔχει προχωρήσει εἰς βάθος. Ἡ ἀπομάκρυνσις τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία — ἔστω καὶ ἀσυνειδήτως — τὸν ἐπωάζει, δὲν ἀποτελεῖ αἴτημα πάθους τῆς ΕΡΕ. Ἀποτελεῖ αἴτημα ἐθνικοῦ συμφέροντος. Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ διαφορὰ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἀσυδότου δημοκοπίας. Αὐτούς, οἱ ὁποῖοι ἐζήτουν καὶ κατέχουν τὴν Ἀρχὴν διὰ τὴν ἀρχὴν καὶ ὄχι διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινωνικοῦ Συνόλου.

Ἡ ΕΡΕ δὲν ἔχει νὰ φοβηθῇ τίποτε ἀπὸ τὴν παραμονὴν αὐτῆς τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἐξουσίαν. Ἀντιθέτως, ἔχει νὰ ὠφεληθῇ. Διότι διὰ τῶν μωριῶν της προσφέρει ἐνίσχυσιν. Φοβεῖται, ὅμως, διὰ τὸ Ἔθνος. Καί, ἀκριβῶς δι' αὐτό, ἐρρίφθη εἰς τὸν στίβον τοῦ ἀγῶνος. Ἔχει τὴν συνείδησιν ἥσυχον, ὅτι ἀντιπροσωπεύει τὴν πολιτικὴν ἀλήθειαν καὶ ἀρετήν. Καὶ τὸ παρελθόν της ἰσοδυναμεῖ μὲ μαρτυρίαν διὰ τὸ μέλλον. Δι' αὐτὸ τὸ μέλλον, διὰ τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος, ξεκινᾷ μὲ ὑψηλὰ τὴν σημαίαν. Θὰ νικήσῃ τελικῶς. Διότι πάντοτε νικᾷ ἡ πολιτικὴ ἐντιμότης. Αὐτὴ εἶναι ἡ πίστις της. Καὶ ἡ πίστις τοῦ Λαοῦ, ποὺ ἤδη ὑπαγορεύει τὴν θέλησίν του.

ΜΕΤΑ ΤΟ ΕΠΙΤΑΚΤΙΚΟΝ ΑΙΤΗΜΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ Ν' ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΘΗ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

Η ΕΡΕ ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΔΡΙΜΥΤΕΡΟΝ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

Ο κ. ΠΑΝΑΓ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΘΑ ΖΗΤΗΣΗ ΑΚΡΟΑΣΙΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΚΑΙ ΘΑ ΑΡΧΙΣΗ ΔΙΑΦΩΤΙΣΤΙΚΗΝ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΝ

Ο κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΘΑ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ Ν' ΑΝΑΤΡΕΨΗ ΤΗΝ ΕΝΤΥΠΩΣΙΝ ΕΚ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΤΟΥ Κ. Κ.

ΑΘΗΝΑΙ, 20.— Σύγχυσις, ἀπαγοήτευσις καὶ ταραχὴ συνέχει τὰς τάξεις τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ἀπὸ τῆς νυκτὸς τῆς Παρασκευῆς, ὁπότε ἡ μεγάλη ἐξέγερσις τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Λαοῦ εἶχε τὴν πρώτην ἐκδήλωσίν της εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Κλαυθμῶνος.

Ὁ κ. Πρωθυπουργός, πέραν τῆς προχθεσινῆς ἀτυχοῦς, ὅπως χαρακτηρίζεται καὶ ἀπὸ αὐτὰ τὰ φιλικά του δημοσιογραφικὰ ὄργανα, ἀντιδράσεως εἰς τὴν χθεσινὴν συγκέντρωσιν τῆς ΕΡΕ, παρέμεινε σήμερον σιωπηλὸς καὶ ἐξέφραζε τὰς ἐλπίδας του εἰς κύκλον φίλων του, ὅτι τὴν προσεχῆ Τρίτην εἰς τὴν Βουλὴν θὰ κατορθώσῃ νὰ ἀνατρέψῃ τὴν δημιουργηθεῖσαν ἐντύπωσιν, ἀπαντῶν εἰς τὸ κατηγορητήριον τῆς ΕΡΕ διὰ τὴν δραστηριότητα τοῦ κομμουνισμοῦ.

Εἶναι, βεβαίως, περιττὸν νὰ παρατηρηθῇ, ὅτι αἱ ἐλπίδες τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ εἶναι μάταιαι, διότι τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν τῆς συγκεντρώσεως τῆς πλατείας τοῦ Κλαυθμῶνος ἦτο ἀκριβῶς ἡ διαφώτισις τοῦ λαοῦ, ὅτι ἡ Ἕνωσις Κέντρου συνεμάχησε μὲ τὴν Ἄκραν Ἀριστεράν, διὰ νὰ ὁδηγήσῃ τὴν χώραν εἰς τὸν κρημνόν.

Αἱ λαϊκαὶ ἀνησυχίαι, παρατηρεῖται, πηγάζουν ἀκριβῶς ἀπὸ τὴν οὐσίαν τῆς ἐπερωτήσεως τῆς ΕΡΕ καὶ αἱ ζητωκραυγαὶ καὶ τὰ χειροκροτήματα τοῦ πλήθους τῆς πλατείας Καλυθμῶνος ἐπικυροῦν τὸν ἀναληφθέντα ὑπὸ τῆς ΕΡΕ ἀγῶνα διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος. Ἄλλως τε, κατὰ τὴν συγκέντρωσιν ὁ ἡγέτης τῆς ΕΡΕ κ. Κανελλόπουλος ὑπεγράμμισε τὰ ἐθνικῶς ὀλέθρια ἀποτελέσματα τῆς μέχρι τοῦδε τακτικῆς τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑνώσεως Κέντρου.

Ἤδη τὸ ἐπιτακτικὸν αἴτημα τοῦ ἀγῶνος τοῦ λαοῦ ἐτέθη. Ἐζήτησε τὴν ἀπομάκρυνσιν τῆς Κυβερνήσεως Παπανδρέου ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν. Ἐκ τούτου, βέβαια, δὲν ἀναμένεται ὅτι ὁ κ. Παπανδρέου θὰ προβῇ εἰς τοιαύτην χειρονομίαν, οὔτε ἀκόμη ὅτι θὰ στέρξῃ πρὸς ἐκλογάς. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ὁ ἀγὼν τῆς ΕΡΕ θὰ συνεχισθῇ δριμύτερος.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἀντιθέτως πρὸς τὴν κυβερνητικὴν σύγχυσιν, ἡ ἀξιωματικὴ Ἀντιπολίτευσις θεωρεῖ ὅτι ἡ ἐκδήλωσις τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς καὶ ἡ διαπιστωθεῖσα κατ' αὐτὴν πρόθεσις τοῦ λαοῦ, ὅπως ἀποδυθῇ εἰς τὸν ὕστατον ἱερὸν ἀγῶνα, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνακοποῦν. Ἀπὸ τὴν ἡγεσίαν τῆς ΕΡΕ διαπιστοῦται, ὅτι ὡρίμασαν ἀπολύτως αἱ συνθῆκαι διὰ τὴν ἀποφασιστικὴν ἐξόρμησιν, τῆς ὁποίας ἡ συγκέντρωσις τῆς Παρασκευῆς ἀπετέλεσε τὴν ἀπαρχήν.

Κατὰ τὸν ἀρχηγὸν τῆς ΕΡΕ, ἐφ' ὅσον ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δὲν κατορθώσῃ νὰ ἀναβλέψῃ ἀπὸ τὴν τύφλωσιν τῆς προσωπικῆς φιλαρχίας του καὶ ἐξακολουθήσῃ νὰ ὑποσκάπτῃ τὰ ἐθνικὰ θεμέλια, θὰ παραστῇ ἀνάγκη, ὅπως ὁ πολιτικὸς κόσμος τῆς χώρας ἀποδυθῇ εἰς ἀποφασιστικὸν ἀγῶνα.

Ὁ κ. Κανελλόπουλος τὴν ἐρχομένην ἑβδομάδα θὰ ζητήσῃ ἀκρόασιν ἀπὸ τὸν Βασιλέα καὶ θὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τὸν Μάρτιον συστηματικὴν περιοδείαν εἰς τὴν ὕπαιθρον. Θὰ ἐπισκεφθῇ τὰ χωρία καί, ὅπως διεκήρυξεν, «ἀπὸ χωριὸ σὲ χωριὸ καὶ ἀπὸ λαγκάδι σὲ λαγκάδι», διὰ νὰ καταγγείλῃ εἰς τὸν λαὸν τῆς ὑπαίθρου τὸ ὄργιον τῆς Κυβερνήσεως Παπανδρέου, διὰ νὰ υἱοθετήσῃ ὁ λαὸς τὸ αἴτημα τῆς ἀπομακρύνσεως ἐκ τῆς ἐξουσίας τῶν καπήλων τῆς Δημοκρατίας.

ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΟΠΛΟΙΟΝ «ΡΕΙΝΤΖΕΡ - 8» ΠΡΟΣΕΚΡΟΥΣΕ ΧΘΕΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

Ἀφοῦ εἶχε μεταδώσει εἰς τὴν γῆν 7000 φωτογραφίας

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 20.— Τὸ ἀμερικανικὸν μὴ ἐπηνδρωμένον διαστημόπλοιον «Ρέϊντζερ - 8» προσέκρουσε σήμερον (χθὲς) ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς Σελήνης ἀφοῦ μετέδωσεν εἰς τὴν γῆν 7000 περίπου φωτογραφίας.

ΕΓΙΝΑΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΤΟΥ

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΚΕΙΜΗΛΙΩΝ ΚΕΝΝΕΝΤΥ

ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ ΔΙΑΤΗΡΕΙ ΤΗΝ ΜΝΗΜΗΝ ΤΟΥ ΜΕ ΒΑΘΕΙΑΝ ΕΥΛΑΒΕΙΑΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 20.— Τὴν μεσημβρίαν σήμερον (χθὲς) ἐγένοντο εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς «Μεγάλης Βρετανίας» τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκθέσεως τῶν προσωπικῶν ἀντικειμένων τοῦ ἀειμνήστου προέδρου τῶν ΗΠΑ Τζῶν Κέννεντυ.

Παρέστησαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Παπανδρέου, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Κωστόπουλος, ἡ μητέρα τοῦ ἐκλιπόντος Ἀμερικανοῦ προέδρου, ὁ πρεσβευτὴς τῶν ΗΠΑ κ. Λαμπουΐς καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι.

Κατὰ τὰ ἐγκαίνια ὡμίλησεν ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὁ ὁποῖος εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Χαιρετίζομεν τὴν παρουσίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα τῆς κυρίας Κέννεντυ, καὶ ἐκφράζομεν τὰς εὐχαριστίας μας διὰ τὴν ἔκθεσιν αὐτὴν τῶν κειμηλίων τοῦ ἀλησμονήτου υἱοῦ της.

»Ὁ θάνατος τοῦ Τζῶν Κέννεντυ ὑπῆρξε βαρεῖα ἀπώλεια δι' ὅλον τὸν κόσμον. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τὸν ἐθρήνησε μὲ ἀληθινὰ δάκρυα καὶ διατηρεῖ μὲ βαθεῖαν εὐλάβειαν τὴν μνήμην του. Ὑπῆρξεν ἕνα φωτεινὸν πνεῦμα καὶ μία ζεστὴ καὶ γενναία καρδιά. Ἦτο ὁλόκληρος ἀφωσιωμένος μὲ ἐμπνευσιν καὶ μὲ πάθος εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν εὐγενῶν ἀνθρωπίνων ἰδανικῶν τῆς ἐλευθερίας, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς εἰρήνης.

»Ὑπῆρξεν ὁδηγὸς καὶ ὄχι μόνον τοῦ λαοῦ τῆς Μεγάλης Ἀμερικανικῆς Δημοκρατίας. Ἔφυγε πρόωρως καὶ ἀδίκως ἀπὸ τὸν κόσμον, ἀλλὰ δὲν ἀπέθανεν ἔγιεν ἀθάνατον σύμβολον, τὸ ὁποῖον θὰ φωτίζῃ καὶ θὰ ἐνθαρρύνῃ τὰς προσπαθείας ὅλων τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, ὅσων μοχθοῦν διὰ τὴν δημιουργίαν ἑνὸς καλλιτέρου κόσμου. Θὰ δοκιμάσωμεν σήμερον μεγάλην συγκίνησιν ἐπικοινωνοῦντες μὲ τὰ πράγματα τῆς ζωῆς του καὶ σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ δεχθῆτε τὰς θερμὰς μας εὐχαριστίας, διότι ὑπεβλήθητε εἰς τὸν κόπον νὰ μᾶς παράσχετε αὐτὴν τὴν εὐκαιρίαν».

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΤΟ ΙΔΙΟ ΕΙΝΑΙ!

Ἄσπρη χρυσαλλίδα μέσ' στὸ καταχείμωνο ἄνοιξε τὰ φτερά της καὶ γλαυκοξημέρωσε πρώϊμα τὴν ἄνοιξη. Ὁ ἐρχομὸς τοῦ γυιοῦ της φτεροκόπησε στὴς δενδροκορφὲς τῆς καρδιάς της, περιμένοντας ν' ἀκούσῃ τ' ἀνάλαφρο πάτημά του. Οἱ σφυγμοί της, γοργόρυθμοι, σπαταλᾶνε τὴ δύναμή τους, γιατί τοὺς σφίγγουν τὰ δολωμένα ἄγκιστρα τῆς χαρᾶς. Μέσα της καταλαγιάζουν ἡλιαχτῖδες καὶ τὸ ὡσαννὰ τῆς ψυχῆς της σκαρφαλώνει στ' ἀγκυροβολημένο πλεούμενο, ἀνυπόμονο. Θέλει νὰ ξεχωρίσῃ τὴ ροδαλὴ ὀπτασία τοῦ ξενητεμένου της καὶ πλέκει σφιχτὸ κουκοῦλι μέσα της τούτη τὴ γλυκοκέραστη στιγμή. Θολᾶ τὰ μάτια της σκαρφαλώνουν στὰ ξένα πρόσωπα καὶ μπουμπουκιάζει ἀχνοθώρητη ἡ προσμονή. Τὸ βλέμμα της φέρνει βόλτα πάνω στὴ γέφυρα τοῦ καραβιοῦ καὶ σὰ σμάρια πιτσουνιῶν ἡ ματιές της ψάχνουνε νὰ τσακώσουνε τὴ μορφή, ποὺ συνηρεῖ μὲ λατρεία στὴ σκέψη της. Τούτη ἡ χαρὰ φαίνεται νὰ τῆς ὁροσαγερίζῃ τοὺς στοχασμούς της, ποὺ στρατεύουν ὅμορφες ζωγραφιές. Μιὰ χρυσαφένια λάμψη ξεκουράζεται στὴ μορφή της, ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἄσβεστη φλόγα τοῦ κρυφανταριασμένου καημοῦ τῆς ξενητειᾶς. Καὶ ἐκεῖ, στὸ παραπέτο τοῦ λιμανιοῦ, περιμένει τὴν ἀγκυροβολιὰ κάποιου βαποριοῦ, ποὺ γίνεται ὀνειροφτιάχτης καὶ προφητεύει ἡμέρα ἄμετρης χαρᾶς. Καὶ τὸ μυαλό της, ποὺ τόσο καιρὸ γινότανε χαοτάξιδο κομμάτι, ζώνει τὸ καράβι τώρα λαίμαργα.

Τελείωσαν τὰ ψέματα, ἔρχεται... Ἔρχεται νὰ καταλαγιάσῃ στὸν ἀνοιχτὸ κόρφο τῆς μάννας του. Ἔρχεται νὰ ἡμερέψῃ τὸν ἀχαΐρευτο πόνο τῆς ξενητειᾶς. Τούτη τὴ στιγμὴ τὴ νογᾶνε ὅλοι οἱ ἄνθρωποι διαφορετική. Τὸ βαρὺ ποῦσι τοῦ χωρισμοῦ ξεκαθαρίζει. Ἡλιομεθυσμένη ἡ μορφὴ τῆς μάννας, μ' ἀνεμισμένα τὰ μαλλιὰ ἀπ' τὸν ἀέρα, μὲ στάλες βροχῆς στὰ μάγουλα, μ' ἀνατριχίλες στὴ ράχη καὶ στὰ νεφρά, ἀλησθεύει στὴν καρδιά της μιὰ ἱστορία, ποὺ τὴ βαστάει χρτνα σπαρταριστή. Πόσες νύχτες καὶ πόσες ἡμέρες ὁλόγυμνες καὶ λαχανιασμένες, περίμεναν τούτη τὴν ὥρα. Πῶς πόθησε ἡ ψυχή της νὰ στρώσῃ στὴς ριζαμιές της τοῦτα τ' ἀχνόφωτα λουλούδια τοῦ γυρισμοῦ. Κορδέλλες μεταξένιες ξεφεύγουν τὰ μαλλιά της ἀπὸ τὸ μαντῆλι της καὶ μπερδεύονται μὲ τοῦ ἀέρα τὰ γοῦστα. Τ' ἄσπρα τσουλούφια πηγαινόρχονται μπρὸς στὰ μάτια της σᾶν καπνοὶ καὶ κρύβουν τὴ γλαρὴ γωνιὰ τοῦ γιαλοῦ. Τὸ πρόσωπό της τόχει ἀφανίσει ἡ κρυάδα τοῦ πρωϊνοῦ, τόχει σβύσει ἡ ὀρθοστασία καὶ ἡ προσμονή. Ποιὸς ξέρει πόσες ὧρες στέκεται ἐκεῖ δά, μὲ τὰ μάτια στυλωμένα στὸ γιαλό.

Μὰ τὸ θεώρατο δέντρο τῆς καρδιᾶς της εἶναι γιομᾶτο ἀνθὸ καὶ τὸ χρυσώνει ὁ ἥλιος της, ποὺ λαχταράει νὰ σιμώσῃ. Οὐρανοδόξαρα χαρᾶς κορδελλιάζουνε τὴ σκέψη της, ἄγιοι ἄγγελοι σάρκωσαν, ἐπὶ τέλους, τ' ὄνειρό της καὶ ἡ εὐτυχία βλασταίνει ὑγρὴ στὴν κουρασμένη ματιά της.

Καὶ τοῦτο τὸ ταπεινὸ χαμομῆλι τῆς σμίξης τὸ συναντᾶς συχνὰ στὴς προκυμαῖες. Εἶναι τὸ ἁπλὸ καὶ τὸ καθημερινὸ τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ μοιράζεται σᾶν ἀντίδωρο ἀπ' τὴς καρδιές. Πόσες τέτοιες συναισθηματικὲς κορφάδες, ποὺ τὴς λιανοτρώει τὸ φαρμάκι τοῦ χωρισμοῦ, δὲν ξανοίγουν στὸν ξεκούμπωτο τοῦτο χῶρο καὶ δὲν γίνονται θέαμα κοινὸ τὰ ἐσώτερα τοῦ ἀνθρώπου; Τοῦτες τὴς στιγμὲς τὴς βλέπω καὶ τώρα νὰ μάχωνται πάνω στὸ πρόσωπο τῆς γυναίκας, ποὺ περιμένει ἐκεῖ δὰ νὰ ἡμερέψῃ τὸν ἀνταρτεμένο καϋμό της. Τὴς βλέπω νὰ περικλαδώνωνται πάνω στὸ παιδεμένο ἀπὸ τὸ χωρισμὸ μέτωπό της. Τὴς βλέπω στὸ βυθὸ τῶν ναυαγισμένων ἀπὸ τὰ δάκρυα ματιῶν της. Τοὺς βλέπω ν' ἀνεμίζωνται στὰ ρυτιδωμένα μάγουλα. Καὶ τὴς βλέπω νᾶναι πάντα ἡ ἴδιες, εἴτε γράφονται πάνω στὸ ντοῦρο φλοῦδι τῆς χωριάτισσας, εἴτε στὸ πολιτισμένο ἐξωτερικὸ τῆς πρωτευουσιάνας.

Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο γεύονται οἱ ἄνθρωποι ὅλοι, εἴτε τὴν πικραλίδα τοῦ χωρισμοῦ, εἴτε τὴ χαρὰ τῆς σμίξης, ποὺ εἶναι πότισμα στὸ λαχταριστὸ λουλοῦδι τῆς ψυχῆς κι' ἀνθίζει εὐλογημένο καὶ πανώριο...

ΕΥΑ

ΙΔΟΥ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΝ ΣΥΝΕΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ!

Ὑπεβλήθησαν χίλιαι καὶ πλέον τροπολογίαι εἰς τὸ νομοσχέδιον περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων

ΟΥΔΕΝ ΝΕΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΕΡΓΟΝ ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΘΕΝΤΩΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΡΕ

ΑΘΗΝΑΙ, 20.— Χίλιαι καὶ πλέον τροπολογίαι ὑπεβλήθησαν εἰς τὸ νομοσχέδιον τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν περὶ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων!

Ὡς ἀνεκοίνωσεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας συνέρχεται ἡ κοινοβουλευτικὴ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτροπὴ διὰ νὰ ἐπεξεργασθῇ τὰ ἐκκρεμοῦντα νομοσχέδια τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, κατὰ προτεραιότητα δὲ τὸ νομοσχέδιον περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων, τὸ ὁποῖον ὑπὸ τὴν τελευταίαν του μορφὴν καὶ συμπεπληρωμένον ἔχει κατατεθῆ εἰς τὴν Βουλήν.

Ὁ κ. Μητσοτάκης ἐτόνισεν ἐπίσης ὅτι θὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ταχείαν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου, ἀλλὰ προϋπόθεσιν τούτου ἀποτελεῖ νὰ γίνῃ τὸ νομοσχέδιον δεκτὸν ὡς κατετέθη, χωρὶς οἱανδήποτε τροπολογίαν ἢ προσθήκην, δοθέντος ὅτι τὸ νομοσχέδιον εἶς τὸ σύνολόν του εὐνοεῖ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ εὐλόγως ἐθεωρήθη ὡς ἡ μεγαλυτέρα κατάκτησίς των!

Ἀντιθέτως, οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ἡ ΑΔΕΔΥ ἐπιμένουν ἐπὶ ὡρισμένων τροπολογιῶν, παρεκάλεσαν δὲ πλῆθος βουλευτῶν, τόσον τῆς Ε. Κ. ὅσον καὶ τῆς ΕΡΕ, νὰ ἀγωνισθοῦν διὰ τὴν τροποποίησιν ὡρισμένων διατάξεων τοῦ νομοσχεδίου.

Ο κ. ΧΟΥΤΑΣ ΑΝΟΜΟΛΟΓΕΙ ΟΤΙ ΟΥΔΕΝ ΕΓΙΝΕ

ΑΘΗΝΑΙ, 20.— Ὁ ὑπουργὸς Δημοσίων Ἔργων κ. Χούτας, ἀντιποκρινόμενος εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ὅπως προβῇ εἰς ἀπολογισμὸν τοῦ ἔργου τοῦ ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος, προέβη εἰς εἰσαγωγικὴν οὕτως εἰπεῖν ἀνασκόπησιν καὶ ἐξέθεσε τὴν κατάστασιν εἰς τὸν τομέα τῶν Δημοσίων Ἔργων, ὅπως τὸν εὗρεν ἡ κυβέρνησις τῆς Ε.Κ. κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1964, διὰ νὰ δυνηθῇ οὕτω νὰ συγκρίνῃ καὶ νὰ τονίσ